

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Alt vânt.

În jumătatea de dincolo a Împărăției noastre, în Austria, se petrec lucruri vrednice să ne oprim privirile cât de des asupra lor.

Sântem tocmai în toiul alegerilor de deputați pentru dieta centrală, a Vienei. În săptămâna trecută și în cea de față ele au decurs într-una. Sânt pline de învățatură aceste alegeri.

Cine era acolo tare și mare de zeci de ani de zile? Așa numitul partid »liberal«, asemănându-se și după nume și după nărav partidului »liberal« un-unguresc care aici la noi are încă puterea în mână.

Multe a încercat partidul »liberal« în Austria pentru a sufoca dezvoltarea prea-prea a popoarelor negermane, ca nu cumva să-i crească peste cap, în-tocmai cum încearcă partidul »liberal« maghiar azi în Ungaria, — dar' roadele politice sale au fost *chiar contrarul dela ce a dorit*: fiecare aplicare de medicină *aspră* față de cutare neam negerman, l'a trezit pe acel neam și l'a făcut să se zbuciume, și în zbuciumul seu să se *întărească* în loc să slăbească, așa că azi conducătorii destinelor țării, au văzut că ar fi o mare nebulie a urma încă pe drumul încercat. Și fac începuturi de dat înapoi. Partidul liberal însuși pare a fi fost străbătut de credința aceasta, pentru-că în decursul alegerilor acestora din cele vre-o 16 partide ce sânt acolo, el s'a luptat doar' mai puțin ca ori-care alt partid pentru a-și scoate dela urne biruitori pe oamenii sei!

În anii din urmă s'a ivit acolo o nouă baterie de vânt, sănătoasă, tare, ce pare a avea cheimarea să curățe nițel atmosfera încărcată de miasme rele. Partidul *antisemit* și partidele creștine a poporalilor catolici și a poporalilor germani, dau acest vânt, și ele au ieșit cu frumoase biruințe în luptele de până acum. Toate trei laolaltă dau vre-o 100 deputați, toți doritori în măsură mai mare ori mai mică, de îngenunchierea partidului »liberal«, de mătura-re chiar a lui din dietă! Și se vorbește, o foaie antisemită vieneză o propune chiar, ca aceste trei partide să-și dea mâna, și unite să lupte în dietă pentru schimbarea spre mai bine a stărilor de lucruri.

Și pornirile de schimbare, precum e cunoscut cetitorilor nostri, se arată acum până și în cercurile cele mai înalte, care își dau pe față aceste porniri, în frumoasele îngăduințe față de Cehi, îngăduințe ce vor urma să se dea sigur și altor popoare, în felurite măsuri.

Ungurii nostri privesc cu spaimă această dezvoltare a lucrurilor dincolo. Unor foi din Pesta, ce unor? *tuturor*, li-s'a făcut pērul măciucă, văzând ce curent se ridică, și cum în chiar Viena partidul »liberal« austriac, după chipul și asemănarea de mai nainte a căruia merg ei orbește azi în conducerea Ungariei, *se scufundă tot mai tare*, par'că el însuși se retrage ca un vinovat, făcând loc altora mai cu dreptate, mai

cu pricepere pentru glasul vremilor înaintate ce azi trăim. Pentru asta toile maghiare au și tipat și tipă ca din gură de șerpe că ce încredere să mai aibă ei acum în spriginul din Viena, pe care îl credeau tare și vecinic?

Nu, nu este nimic în lumea aceasta așa de tare, ca valorile timpului să nu-l spele dându-i culoarea pe care ele o au, schimbându-se într-una în tot mai luminoase, și nu e nimic vecinic în lumea aceasta, — cu atât mai puțin domnia nedreptății și a puterii neomenoase, pe care azi la noi cred încă Maghiarii că e cuminte să o aplice.

„Asociațiunea transilvană“.

Precum e cunoscut cetitorilor nostri, pe zilele de 10 și 11 Martie, săptămâna trecută, a fost conchemată la Sibiu o adunare generală extraordinară a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“.

Ministrul de interne ceruse anume comitetului »Asociațiunii« să facă oare-cari schimbări în vre-o doi paragrafi ai statutelor, cari după părerea sa, nu se mai potriveau întocmai în forma lor veche, cu timpul de azi și cu legile țării.

La adunarea generală de anșerț la Blaj, comitetul a arătat adunării cererea ministrului. Mulți erau de părere, să nu se facă schimbări în statute, că făcându-se trebuiesc înaintate ear' spre întărire la ministru, și el mai poate cere apoi și alte schimbări! Par-tea mai mare însă, a îndemnisat pe comitet să facă schimbările ce le va crede de lipsă. Le-au făcut și le-au trimis ministrului spre nouă întărire. Ministrul a folosit privilegiul ce însuși 'și-l-a provocat, și a cerut, ca pe lângă acele schimbări, *să se schimbe și titula „Asociației“*, fiindcă azi nu se mai poate vorbi de o »Asociațiune transilvană«, devreme-ce după legile ungurești, *Transilvania* nu mai este, astăzi peste tot e numai o *Ungarie!*

S'a început un schimb de scrisori între comitetul »Asociațiunii« și ministru. Comitetul a protestat contra acestei cereri, și adunând un frumos mănunchiu de dovezi, cum și în Ardealul însuși, dar' chiar și în Pesta, se află încă o mulțime de societăți, ungurești, nemțești și săsești, cari toate poartă în titlu lor cuvântul »transilvană« și nu li-se întem-plă nimic pentru asta, — a cerut ca ministrul să-și retragă cererea față de »Asociațiunea« noastră.

Dar' pentru ministrii unguri chiar și dovezile cele mai limpezi ca lumina soarelui, sânt mazere în părete, dacă ele vin dela — Români. Ministrul a stăruit în cererea sa și a și dat două titluri, dintre cari comitetul să-și aleagă. Unul sună: »Asociațiunea literară și culturală a Românilor din Ungaria«. Al doilea: »Asociațiunea literară și culturală a cetățenilor din Ungaria, de naționalitatea română«.

Comitetul nevoind să hotărască el în o chestie atât de gingașă, a conchemat adunarea generală a »Asociațiunii«. Adunarea a decurs aproape furtunos. O parte, mai neatrănătoare, a membrilor, se împotriva cu orice preț schimbării, alta zicea să ne plecăm forței, protestând însă totodată contra acestei siluiri. Pe când am încheiat numărul nostru trecut, nu puteam încă ști ce s'a hotărât. Am

aflat numai după tipărirea foii. Sfirșitul e acesta: Nu se primește nici o formă nici alta recomandată de ministru, ci se scoate simplu afară din titlu cuvântul »transilvană« care zice el că se lovește de legile țării și rămâne titlul: „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“.

Titula aceasta, ziceau cei-ce au propus-o, nu mai are pentru-ce să o respingă; trebuie să o întărească.

Hotărîrea se va înainta ministrului.

Pentru comune.

Ministrul r. ung. de agricultură a trimis și vicișpanului comitatului nostru, următoarea ordinațiune:

În legătură cu ordinațiunea mea dela 22 Octomvrie a anului trecut, adresată către publicul comitatului sub nrul 66931—1896, recerc pe dl vicișpan, ca fără amînare să aducă la cunoștința tuturor comunelor din comitat, că fiind eu aplicat a da pe seama lor (a comunelor) **verii** de care ar avea lipsă, *cu prețuri favorabile și, în casuri vrednice de luat în seamă, chiar pe lângă plată în rate* — să-și înainteze fără amînare la mine rugările lor în această privință.

Budapesta, 22 Febr. 1897.

Darányi m. p.

Facem atente și le invităm pe comune, ca să se silească a folosi acest privilegiu, pentru-că pe calea aceasta pot ajunge ieftin la **veri** de soiuri siguri buni!

Din ședința comisiei agronomice a comitatului Hunedoarei, ținută în Deva la 9 Martie n. 1897.

În locul președintelui:

Hollaki m. p.,
vicișpan.

Trimițându-ne spre publicare acest comunicat, dl *Kun István* ne scrie: »Rog onorata redacție să însemne în fruntea publicațiunii, că traducerea românească a făcut-o redactorul după textul maghiar«.

Îi facem pe voe dlui Kun și celor-ce i-or fi cerut să ne scrie aceasta, însemnând că noi traducem tot ce ni-să trimite dela comitat spre publicare.

Dar' de altfel, această însemnare putea și să lipsească, căci nu credem să fie între cetitorii nostri români nici unul singur macar, care să vie la gândul că d-voastră dela comitat, ne-ați fi trimițând românește vre-o scrisoare, *deși ați fi datorți a trimite, nu nouă, ci comunelor tuturor, toate regulamentele și ordinațiunile traduse românește!*

Pertractare amînată.

Procesul Dobrenilor, a cărui pertractare fusese pusă pe 8 Martie, s'a amînat, pentru-că 4 dintre martorii citați nu s'au înfățișat. Acusați, afară de cei numiți de noi în nrul 8 a. c. au mai fost și domni *Nicolae Craiu*, fost multă vreme sergent-major în regimentul de infanterie 64 ce se recrutează din comitatul nostru, și *Petru Bontoș*, bătrânul, pentru-că și dinșii au fost la masa unde se petrecea între cântări în seara cu pricina. Unul dintre acușați ne scrie, că li-a făcut mare bucurie și li-a dat curagiu faptul, că dl avocat Fr. Hosszu, dimpreună cu candidatul de adv. Dr. Pop, concipist în cancelaria d-sale, au însoțit pe acușați la pertractare, ca să-și apere, și nu s'au îndepărtat de acolo decât când s'a spus, că pertractarea se amîină.

Drept amănunte despre persoanele acestui proces și procesul însuși, însemnăm, că un acusat, *Chnel Iani* (nu Ión Cinel, cum noi am spus, neputînd descifra numele în scrisoarea ce am fost primit), e Ungur, ear' Tonci *Nedelcovici* e Bulgar ce nici încetățenit nu e încă aici.

Vina ce li-se pune, e că prin cântarea »Doinei lui Lucaci« și a »poesiei Libertății« (»Astăzi cu bucurie, Românilor veniți«...), ar fi așîțat pe Români contra Ungurilor și pe Unguri contra Românilor!..

La 8 Martie nu s'a putut ținea pertractarea mai ales pentru-că »bravul« plîntor al Românilor, gendarmul *Muntyán János*, n'a venit la judecată, fiind împedecat »în cale de slujbă« și anume *fiind în temniță în Cluj* de bună-seama pentru-că s'o fi purtat bine de tot.

Se va pune nouă pertractare.

Treburi bisericești.

— Tractul protopresbiterial gr.-or. al Orăștiei —

În cele următoare lăsăm să urmeze raportul tăgăduit în numărul nostru 9 despre starea tractului protopopesc gr.-or. al Orăștiei, raport făcut de dl administrator *Nicolau Ivan*, către Sinodul protopresbiterial. Eată-l:

Despre starea protopresbiteratului cum și despre activitatea mea în calitate de administrator al tractului Orăștiei pe anul 1896, îmi iau voe a vă prezenta următorul *raport*.

Mai nainte de a intra în merit, află de cuviință a arăta onoratului Sinod cauzele pentru-ce anul trecut nu am conchemat Sinodul protopresbiterial ordinar. În anul 1895 am ținut Sinodul protopresbiterial ordinar și anume extraordinar, și după-ce nici material de pertractat nu era, afară de rațiociniul anului 1895, care să se supună desbaterii și censurării în acest sinod, mai adăugând și morbul de care am suferit, veți afla, cred, pe deplin justificată neținerea sinodului în anul trecut, pe care altcum și V. Consistor a luat-o cu aprobare la cunoștință.

În acest raport voi înțrețese și unele lucruri petrecute în 1895, ca astfel raportul să fie o icoană credincioasă a stării tractului pe acești doi ani.

Dintre piesele întrate la protocolul de exhibe în număr de 750 afară de rațiociniul protopresbiteratului pe 1895, de aface-re parochienilor din *Bînțînți* contra parochului lor, și de afacerea unor sume solvite pentru fondul de pensiuni de către biserica din Sibiușel și Pricaz la fondul protopresbiterial și necontate la Consistor în favorul contribuenților, — toate celelalte acte s'au rezolvat și nu e nici un act în restanță.

Numărul sufletelor.

Privitor la *mișcarea poporațiunii*, am onoare a constata, pe temeiul datelor culese, că în anul acesta poporațiunea tractuală dela suma de 21.658 a ajuns la suma de 22.509, va să zică față cu anul 1895 se arată un *spor de 851* suflete.

Sporul acesta însă nu provine nici din nașteri mai multe, nici din treceri mai considerabile dela alte biserici la biserica noastră, ci din acurateța mai mare cu care s'au compus pe 1896 datele statistice.

Altcum am avea de însemnat *chiar o împușinare a poporațiunii*, căci față cu 913 casuri de moarte au fost numai 775 casuri de naștere, va să zică *138 mai puține nașteri ca morți*. Dar' și această arătare neplăcută își are înțelegerea sa, în faptul că scarlatina a grasat în comunele Acmar, Balomir,

Orăștie, Vaidei, Vinerea și Seracseu, și acolo numărul celor morți întrece mult numărul de nașteri.

Cetitul, scrisul.

Un *spor îmbucurător* se arată la cei-ce știu ceti și scrie, și anume un *spor de 1241 față cu anul trecut*, așa că numărul acestora se urcă la 6420, va să zică mai bine de a 1/4-a parte din întreagă populațiunea.

Trecând peste aceste date generale, îmi iau voe a arăta momentele cele mai însemnate din viața protopresbiteratului.

Intregire de parochii.

Anul trecut au devenit două parochii vacante: Gelmar și Toltia-mare cu filia Bărcia-mică. Cea dintâiu prin strămutarea parochului la altă parochie, a doua prin reșosarea parochului Adam Groza.

Parochia Toltia-mare s'a și întregit, și actul alegerii s'a aprobat, dar' alesul nu e introdus încă în parochie, ear' parochia Gelmar e dată în administrarea capelanului din Vaidei, Zacharie Tilicea, după-ce nu are venit îndestulitoare de a se putea întregi de sine.

Cu timpul va trebui poate făcută încercarea de a o afilia la o parochie învecinată, cum era afiliată anul acesta parochia vacantă de mai mulți ani Sibiselul-nou la Sibiselul-vechiu.

Tot în decursul anului trecut s'a instituit un capelan lângă neputinciosul paroch din Petreni, în persoana clericului absolvent Dionisiu Bobeiu.

Altă schimbare în starea clerului nu s'a întemplat, căci parochiile vacante Beriiu și Ludești și Orăștioara-de-jos s'au fost întregit în 1895 prin parochi aleși și instituți canoniceste. (Va urma).

Cearța pentru Creta.

14 Martie. Noutatea zilei: Puterile 'i-au mai dat Greciei un nou termin, doar' se mai răzgândeste și 'ei retrage totuși trupele din Creta. 'I-au pus timp de 36 ore (2 zile și o noapte). Dacă nu, vor bloca-o (încungiura) cu corăbii de războiu de-ale puterilor. Vorbesc însă și în acest cas numai de o *blocare „pacnică”*. La aceasta vor trebui să iee parte toate statele mari, ear' asupra măsurii în care fiecare să iee parte, trebuie să se înțeleagă încă, și înțelegerile au să dureze îndelung!

Cum Franția și Anglia au să primească întâiu împuțnicirea dietei lor pentru pașii ce ar hotări să întreprindă, e temere că ministerul francez cerând Luni (15 Martie) împuțnicire pentru luarea de măsuri de siluire, dieta nu 'i-o va da, și *ministerul va cădea*. Ear' Anglia, se spune, va folosi

acest privilegiu și se va retrage și ea dintre cele cu siluirea!

*

15 Martie. Despre corăbiile de războiu turcești se spune că-s într-o stare atât de slabă, că e peste puțină a începe luptă cu ele. Toată scoaterea lor la iveală a fost să sparie statele balcanice.

Diplomația puterilor europene să fi ajuns la înțelesul, că Creta să fie cuprinsă de o trupă a puterilor toate, fiecare dând câte 2000 soldați!

Ieri și alaltăieri în apropiere de Canea s'a dat o luptă îndelungată. Într-una s'auziau împușcături.

Grecii dovedesc un patriotism înflăcărat. Statul fiind cam lipsit de bani, s'au pornit, îndată la isbucnirea încercărilor, *colecte între Grecii din țară și din străinătate, și în scurtă vreme nu mai puțin ca 60 milioane franci s'au dăruit de public pentru cheltuielile de războiu*. Societatea grecească „Etiria” din Atena, *singură a adunat în 24 ore 5 milioane!*

*

16 Martie. Răsculații pușcă într-una asupra orașului Spinalonga. În Canea și Candia din pricina îmbulzelii mari de turci ce au fugit acolo, e mare lipsă de hrană și e teamă că vor isbucni boale lipicioase.

Puterile țin să nu mai dea Greciei nici un răspuns la al ei răspuns respingător, ci să-și înceapă lucrarea de închidere (blocare) a porturilor și dela Creta și a celor grecești!

*

17 Martie. Dieta franceză a hotărât, după înfocate schimburi de vorbe între partide, că și Franția să se alătore la celelalte puteri, într-a să lua măsuri contra Greciei.

Blocarea Cretei să începe, dar' în aceeași vreme și a *portului grecesc Pireu și a altora*. Grecia silită de tăria celor-ce i-să pun falangă în drum, va trebui să se supună, înecând în sine tot veninul durerii pentru siluirea ce i-să face, și va avea și mari pagube, căci prin porturile ocupate, nu va mai putea urma cu negoțul, care pentru ea este unul dintre izvoarele de venit cele mai de frunte!

Din *Serbia* vine știrea că bașibozucii turci au început a ataca pe creștini. E temere de încercări grele. Metropolitul *Mihail* al Serbiei a și dat poruncă tuturor mănăstirilor să fie gata în toată bună vremea a primi răniți!

Din partea de miază-zi a Cretei, se telegrafează, că portul Kisamo-Kasteli a fost atacat de răsculați, și bombardat până întreg orașul a căzut în ruină!

*

18 Martie. Începutul Blocărei Cretei e făcut, dar' blocarea ei totală, *atarnă încă dela... timp și împregiurări* — spun diplomaticele știri.

Pe-o corabie rusască de războiu a avut loc o nenorocire, de cobe rea. Făcea probe de tras la pîntă în sinul de mare sudaic. La o umplutură de tun, pe când se închidă bomba în el, nainte de-a fi închisă, bomba a explodat (s'a aprins) și a spart tunul și a omorât pe 15 soldați și doi ofițeri și a stricat și o

parte însemnată de corabie. Vestea a stîrnit spaimă și fiori în toate corăbiile europene.

În Atena duhul zăzboiului e tot mai puternic. Măne întreagă garnisoana capitalei afară de paza curții regelui, *pleacă spre hotare*.

La Soloniki a sosit al 39-lea tren cu trupe turcești și unul cu de ale hranei.

*

19 Martie. S'ar bate și li-i trică. „Puterile” încă tot nu-s deplin înțelese asupra ocupării Cretei. Franția, Italia, Rusia și Anglia, au fost îmbrate să ocupe insula. *Austro-Ungaria* însă din capul locului s'ar fi declarat că *nu e aplicată spre acest lucru*. Germania trimite de trimis și a doua corabie de războiu spre Creta, dar' are să păstreze o *finută rezervă*. Adecă: am merge și n'am merge, am face și n'am face, am mușca și n'am mușca, că ni-e teamă că în urmă o să ne întorcem colții unii asupra altora...

Singură Grecia și Turcia se pregătesc serios. Prințul de coroană grecesc, pleacă zilele acestea spre Tesalia! Între Grecia și Turcia se crede că nu se mai poate încungiura isbucnirea războiului mare!

Un Apel.

— *Dela Reuniunea femeilor române din Sibiiu* —

„Reuniunea femeilor române din Sibiiu”, care de 16 ani muncește cu bun rezultat în scopul înaintării culturale a femeii române, publică un apel semnat de d-na prezintă Maria Cosma și secretarul Dr. Vecerde, în care vestește publicul despre mai multe hotărâri frumoase ce numita Reuniune a luat.

Anume ea și-a modificat statutele astfel, ca pe baza aceloră să poată înființa o *școală pentru economia și industria de casă și o preparandă pentru sexul femeiesc împreună cu internat*.

Sarcina materială însă, ce și-a impus'o reuniunea când s'a angajat a contribui cu tot zelul la realizarea unui scop atât de sublim, întrece puterile ei, și este deci silită să apeleze la generositatea publicului, ca să-i vină într'ajutor, ca în cel mai apropiat viitor, să poată face începutul unei îngrijiri mai serioase de cultura femeii române.

Lucrarea sa pentru câștigarea mijloacelor materiale și-o începe reuniunea prin aranjarea unei sortituri (*loterii*) de obiecte.

Pentru o bună reușită a sortituri, Reuniunea se adresează către întregul popor român cerându-i concursul binevoitor. În deosebi însă către femeia română și apelând la simțul ei de soră îi aduce aminte că institutele, pentru a căror înființare aranjază loteria, au menirea de a cultiva și de a instrui în special sexul femeiesc al neamului nostru. Se adresează mai departe la întreaga inteligență a neamului nostru, cu deosebire la preoții și învățătorii noștri, în credință că vor înțelege frumseța scopului, și că mână în mână cu poporul vor da tot ajutorul posibil.

Expozițiunea dela 1881 și sortitura aranjată de reuniune la 1884 sînt dovezi că întreprinderea este realizabilă și practică.

Spre orientare se amintesc următoarele:

acestea pentru că te-ai „disgustat” de tovarășia mea!..

Par'că asta ar fi lucru puțin! Și o ține mai departe în o robie revoltătoare și mișcătoare, din pricina — ochilor lumii!

Drama are un sfîrșit foarte puternic și înduioșetor, și lasă cetitorului o mulțime de învățăminte bune, și întărește în el sentimentele frumoase, par'că te simți după cetirea ei mai cuminte, mai milos, mai bun.

O recomandăm cetitorilor noștri.

Prier.

Poesii populare

din Pleșcuța

culese de O. Feier, stud. în Brad.

Sărăcuța mea muere

Ostenită-i de — sedere,

Sara-ar toarce, n'are lemne,

Dinspre zi îi e cam lene.

*

Am un bărbat cât un ied

Când îl scap prin iarbă'l perd;

Am un bărbat cât o cioară

Dacă'l prind îl bag sub oală,

Și'l acopăr c'un fedeu

Și mă duc unde vreau eu!..

*

1. Pentru loterie să *primesc ori-ce lucruri de valoare*. Amintim la primul loc mult admiratele *lucruri de mână ale femeii române* dar' se dorește ca cu acestea să rivalizeze și manufacturile produse din partea bărbaților (P. e. desemnuri, sculpturi, picturi, apoi lucruri decorative: vase, ulcioare, fărfurii și lucruri antice).

2. Obiectele destinate pentru sortitură întreprinsă, sînt de a să trimite la Reuniune până la 1-ma Iulie n. 1897.

3. Eventuala insinuare și trimitere a tuturor obiectelor să se facă la adresa președintei, d-na Maria Cosma în Sibiiu.

Fiecare obiect să fie provăzut cu un bileț în care să se arate numele și locuința de natorelui, apoi numirea și valoarea obiectului.

4. Terminul tragerii la sorți a obiectelor să va anunța prin ziarele românești.

Onoratul public, și îndeosebi femeile române, sînt rugate a da laure aminte apelului și a aduna lucruri dela toți și toate care vor binevoi să dea câte ceva, pentru frumoșii scop. —

CORRESPONDENȚĂ

O întîmpinare.

La notița noastră sub titlu „O întîmpinare” la rubrica „Noutăți” din numărul trecut, primim următoarea întîmpinare:

Petroșeni, 14 Martie 1897.

Domnule Redactor,

Mult ne-am mirat cetind în foaia D-Vostre nrul 10, între noutăți niște neadevăruri cornurate scrise de un popă de aici din județ.

Subscriși ca călușeri venim și vă rugăm să publicați scrisoarea noastră aceasta, că n' scriem chiar adevărul și nu ca domnul președinte acela.

Pe noi dl George Șandru, învățătorul nostru ne-a învățat călușerul; d-sa ne-a adunat în școală și acolo ne-a arătat. Dl Nicolai Socol a venit și d-sa de 2-ori la probe noastre și ne-a mai arătat și d-sa.

La petrecerea unde am jucat, dl Socol spus dlui Șandru că dorește să joace și dlul cu dl inv. în joc, și firește a fost primul și au jucat amîndoi în mijloc între noi, dar dl învățător ne-a dus și în sală și a fost vîtașul.

Așadar' dl învățător ne-a instruit, petru-ce noi îi și mulțumim frumos că nu n' mai jocul ne-a învățat, ci și alte istorii frumoase în aceeași vreme. Și dacă nu ei dînsul se ne iee cu vorbe frumoase, nici-oda n'am fi învățat „Călușerul”, acum însă sîntem făloși că-l știm juca și noi.

Acel popă nu trebuia dar' să scrie mișcuni chiar acum în marele și slăvitul poeziei al Paștilor, când toți oamenii se spovede și trebuie să spună adevărul.

Aceasta o declarăm noi subscriși:

Ioan Arad, Dan Popa, Pantelie Seban, Elisie Băran, Lazar Arad, Ioan Fitea, Dumitru Fitea, călușeri.

*

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Sonet.

Sînt oare când viața vis ne pare,
De-a plînge-i inima prea obosită,
Câte-o gândire ștearsă, rătăcită,
Mai spune de-a vieții grea luptare.

Tăcut șed în pădurea liniștită
Și-a vîlîi numai dulce murmurare
Saude ca prin vis din depărtare;
Din ramuri cade frunza veștejită.

Pătruns de-a giurului singurătate,
Pe cer privesc cocorii în sburare
Pe drumurile-albastre 'ndepărtate, —

Și mort îmi par ca frunzele uscate —
Și că prin spațiile 'ntinse, clare,
Plutesc cu ei în tainică uitare.

Traian.

Notiță Literară.

Iubitorilor de lectură plăcută, sănătoasă și puternică, le recomandăm admirabila dramă „Les Tenailles,” („În lanț”) a frumosului Paul Hervieu, autor francez, tradusă foarte bine românește de poetul A. Steuermann, și apărută în „Biblioteca de popularizare” din Craiova (Nr. 29, prețul — 16 cr.)

Întreagă lucrarea pare un strigăt senin și tare, un protest puternic contra așa numitelor „considerațiuni sociale”, a acestor legi nescrise nicăiri și totuși mai tari și mai apăsătoare ca toate legile scrise, încât omul e atât de des și greu persecutat de ele, și ca urmare a căroră vedem atîta nefericire, și atîta miserie peste tot locul.

Drama „În lanț” (titlu ce putea fi tradus poate mai nimerit cu »catene» decât »lanț»), se sbicie siluirea ce se face unei femei nenorocite ce nu-și mai poate suferi bogatul seu bărbat, și care nu vrea să o dea liberă, din.. considerație față de lume.

Prin aceasta »îmi ceri, zice el, să trunchiez o parte din mine, să devin un om divorțat, un om care-și vinde jumătate din mobile, își golește jumătate din punga sa, care nu mai are obraz să iasă în lume, un om pe care îl arată lumea cu degetele. Și toate

Decât cu moșu bătrîn
Mai bine cu capu'n fîn
Că de fîn n'oi scutura
Dar' de moș nu voui scăpa.

*

Fusu toarce, fusu-adună,
Podu face pînză bună;
Pînză bună să ciurește,
Humbariu bine plătește;
Cucuruzul de pe pod
Face braze peste cot,
Cucuruzul din humbariu
Face braze cât de mari..

*

Așa-a zis mama de-acasă
Să joc fata cea frumoasă
Dacă-o joc s'o duc acasă
Să-mi aducă apă 'n vasă;
Cea urîță șadă-acasă
Să grijască de găini
Să nu ouă la vecini..

*

De cât pâne cu slăină
Dela o babă bătrînă
Mai bine-o cojiță arsă
Dela o fată frumoasă.

Ear' dela dl Șandru însuși primim o scri-soare, în care între altele spune:

Petroșeni, 15 Martie n. 1897.

»Eu am instruat tinerii, eu i-am condus și în bal, eu am fost vătavul lor. Dl Nicolae Socol ca un bun amic al meu sincer, care este și astăzi, a venit de vre-o 2-ori la mine la școală, unde le-a arătat și dînsul figurile, ear' înainte de bal 'mi-a zis s'e-l las și pe d-sa s'e fim amîndoi vîetavi în mijloc, și eu, firește, ca pe un pîetav al meu, cu plăcere l-am lăsat, înțelegîndu-ne ca d-sa s'e conducă „Bătuta“ ear' eu „Călușerul“. Așa a și fost, și au ieșit lucrurile destul de bine«.

G. Șandru, inv

O hotărîre eroică.

— Episod din luptele Cretenilor —

În anul 1866 Cretenii începuseră o nouă luptă pentru eliberarea lor de sub jugul turcesc.

Turcii aveau 100.000 de soldați la îndemână.

Luptătorii greci duseră muierile și copiii în adăpost, la mănăstirea așa numită »Arcadi«. Afară de acestea 300 de persoane nevinovate mai erau în mănăstire, 15 luptători răniți și cam 150 de călugări, al căror igumen a fost ieromonachul Gavriil, care în tinerețe mult se luptase pentru libertate.

La începutul lunei Noemvrie s'a înfățișat Pașa Mustafa cu 15.000 de soldați și 30 de tunuri înaintea mănăstirii, provocând pe apărătorii ei să capituleze, să se predea de bunăvoie!

Călugării, muierile și bătrânii însă, se împotriviră 3 zile și 3 nopți bombardării Turcilor.

După acest restimp însă bombele și gloanțele turcești sparseră o parte a zidurilor, ear' dintre luptaci 300 periseră în apărare.

Văzînd părintele Gavril că nu mai este scăpare, a luat o hotărîre desnădăduită, dar' plină de curagiu. De învins ei ne înving, a zis el. Noi vom perî toți, ei aproape nici unul. Dacă scăpare nu mai e, s'e perim noi, dar' s'e peară și ei cu noi!

Spre acest scop a hotărît s'e-l lase pe păgâni să intre între zidurile mănăstirii, ear' atunci s'e arunce în aer mănăstirea întreagă.

Praf de pușcă și dinamită era de-ajuns. După-ce erau toate pregătite, a chemat pe toți cari mai trăiau, în număr vre-o 103, i-a binecuvîntat, apoi li-a spus s'e se retragă în partea din dărît a mănăstirii. El în mîna stîngă cu crucea, în mîna dreaptă cu o făclie aprinsă, aștepta, în camera cu praful de pușcă, năvălirea barbarilor.

De-odată, când mănăstirea se umpluse de păgâni, o detonătură groznică se aude, și creștini și Turci își așară mormîntul sub ruinele mănăstirii.

Mănăstirea cea frumoasă nu mai trăește, dar' numele ei și al curajosului igumen vor fi totdeauna cu fală amintite în istoria Cretei.

Societatea „Crucea-Roșie“.

În adunarea sa dela 7 Martie, presidată de d-na Gen. Aron Bihoy, avînd numărul statutar de membri, peste 200, secția Orăștie a Societății »Crucea-Roșie« și-a ales următorul comitet de 40 membri ordinari și 20 suplenți:

Ordinari: Doamnele: vîd. Alex. Zurlul, Fr. Acker, Dr. Böck, Sándor J., Balog J., Simon F., colonel Tóth, major Zorich, Bocz S., Dr. Tóth S., Dr. St. Erdélyi, Al. Antoni, G. Wagner, R. Kaess, P. Barițiu, căpitan Zajicek, I. Harth, Bartok G., Dósa D., B. Michel, Bocz G., major Goica; d-șoarele Torma Zsófia și Adrienne Tóth, și domni: general Bihoy, locot. colonel Pöhlig, major Petrovich, Dr. V. Markovitch, căpitan Lamberg, Bocz Géza, Dr. S. Moldovan, locotenent Emil v. Pap, căpitan Lohman, Dr. Madincea, căpitan Zajicek, căpitan Wolff, Aurel P. Barcianu, locot. Grans, Dr. E. Antoni și sublocot. Schiessel.

Suplenți: Doamnele Sylvester D., Dr. Popp, vîd. Pogány Alb., col. Bourcy, K. Antoni, I. Grafus, Bölskevy B., D. David, I. Lázároiu, Deák G., Vitus S., Fodor Gy., Szabó Ed., Fr. Schelker, V. Binder, vîd. I. Kaess, Ad. Linger, I. Németh; dșoara Ida Dahinten și dl căpitan Hubrich.

Acest comitet s'e va constitui la rîndul seu, alegîndu-și președintele și pe ceilalți funcționari necesari.

NOUȚĂȚI

Congregație comitatensă e conchemată la Deva pe ziua de 30 Martie n. orele 9 dimineața. Se pun la ordinea zilei peste 70 de obiecte, între care multe de interes arzător pentru poporul nostru românesc de prin comune.

Medic cercual la Orăștie. Pricina cu alegerea de medic cercual la Orăștie, unde protopretorul Fodor »scosese« el »ales« pe dl Dr. Adorján, e terminată. Alegerea a fost nimicită de congreagație. S'a făcut recurs la ministru. Ministrul a întărit hotărîrea congreagației.

Daruri evlavioase. Petru Floruța și Ioan Grama lui Solomon, economi dintre cei mai de frunte bărbați din Terățel, au binevoit a dărui pe seama bisericii noastre un teșnic în preț de 25 fl. Pentru această binefacere înmîș de datorință a le aduce și pe această cale mulțumită. D-zeu s'e le răsplătească fapta creștinească. În numele comitetului parochial: Terățel, la 4 Martie v. 1897. Andron Bogdan, paroch gr-or.

Foc. Mercuri seara (17 Martie n.) a ars în Orăștie casa țeranului Bedoiu în partea orașului numită »Zevoiu.« Nenorocitul e om foarte sêrac, tată a 3 copii mici. Focul s'e crede că ar fi fost pus de vre-un răuvoitor, pentru-că familia s'e culcase și când s'a sculat cu spaima în oase, a aflat ușa incuiată pe din afară cu un rățez de fer.

Casă pentru protopop. În sinodul protopopesc gr-or. al Zarandului, ținut la 27 Febr. v. în Brad, s'a luat între altele și hotărîrea, ca s'e se edifice o casă tractuală, ca locuință pentru protopop. Casa va costa 5000 fl. Tractul însă abia are la îndemână spre acest scop 1000 fl. Restul de 4000 fl. vor fi adunați prin contribuiri benevole în tract, și plătiți întreprinzătorului în timp de 10 ani pe rînd. Pînă la acest termen însă, protopresbiterul va trebui s'e plătească câte 6% interese la an, după suma cu care tractul va datori încă din prețul întreg.

Hotelul din Dobra. Cetitorilor nostri le e cunoscută prigonirea ce s'a pornit contra dlui S. Pascu, hotelier în Dobra, fără nici o dreptate, numai pentru-că e Român și o societate a cântat, mai vara trecută, cîntece naționale românești. »Dreptii« și »înțelepții« nostri conducători ai comitatului i-au luat dreptul de crăsmărit, și acum nu-l mai lasă s'e fie macar chelar (chelner) în hotel! — Precum aflăm, mai mulți Români din Dobra s'au constituit în societate, și ca societate întreprinzătoare, va cere drept de crăsmărit și va întreține hotelul mai departe. Pînă acum au intrat în societate dnii: Iosif Criste, notar, Romul Anucuța, notar, George Herbai, primar, Adam Lesnican, magistru postal, Toma Neamțu, inv., Nic. Herbai, cantor, Aron Muntean, proprietar, Iosif Petrovici și I. Comloși, comercianți, Nicolae Criste, S. Pascu, Adam Nistor, Aurel Oprean, Ioan Neamțu, proprietari, și alții.

Foc în Balomir. Din Balomir primim știrea, că la 14 Martie sara, a isbucnit un foc în comună, în curtea proprietarului Avram Bonța. Au ars două grajduri. Omul însă fusese destul de cuminte a face aceea-ce, durere, atît de puțin s'e face prin comunele noastre, s'e se asigurese contra focului. Fusese asigurat; și așa nu va simți prea tare urmările nenorocirii. Ce bine îi cade, aflînd despre o nenorocire de acest fel, s'e poți da și vestei liniștitoare, că ea nu-l lasă pe cel atins pe drum și nu-l pornește la cerșit, cum în atâtea locuri pe aiurea s'e întîmplă cu bietul nostru popor.

Moarte. Preotul gr-or. Petru Lula din Turdas, a încetat din viață la 1 Martie v. după grele suferințe. A fost înmormîntat luni, în sêptemîna aceasta.

— Din Căstău ni-se împărtășește știrea, că Nicolae Basarab, cărturar, a încetat din viață în sêptemîna aceasta după un morb mai îndelungat.

Fie-le țîrina ușoară!

„Zlagneana“. Toți acei domni, cari au binevoit a subscrie acții la „Zlagneana“ se avisează: că invitări speciale nu se fac, dar. în interesul cauzei, cu toții sînt rugați a se prezenta la »Adunarea generală« convocată deja pe ziua de 15/27 Martie 1897. Reușita acestei salutare instituțiuni atîrnă în mare parte dela mulțimea ce se va prezenta la adunarea generală. Domnii, cari la nici un cas nu se pot prezenta, sînt rugați s'e bine-

voească a satisface cerințelor din Prospect, și apoi a-și încredința voturile dumnealor la alți acționari în cari au încredere. Zlagna, la 15 Martie 1897. Emanuel Beșa, paroch.

Convocare

Adunarea generală a »Invățătorilor din despărțimîntul protopresbiterial gr-or. al tractului Hațeg« se va ținea Joi, în 13/25 Martie 1897, la 2 ore după amiază, în cancelaria noastră protopresbiterială, eventual în școala grănițerească din Hațeg.

OBIECTELE:

1. Raport presidial despre starea școalelor și a invățămîntului din acest tract.
2. Prelegeri practice:
 - a) din Comput de Iulius Valer Ioanovici, invățător în Petrila și George B. Reitescu, invățător în Bărești;
 - b) din Geografie, de George Șandru, invățător în Petroșeni și Ioachim Cerbicean, invățător în Nucșoara.
3. Raportul casarului despărțimîntului.
4. Eventuale propuneri.

Oficiul protopresbiterial gr-or al tractului »Hațeg«.

Petroșeni, 5/17 Martie 1897.

Avram Stanca, adm. protopr. Iulius V. Ioanovici, notar.

REGULAMENTE COMITATENSE

Regulamentul despre edificări

în comunele mari și mici din comitatul Hunedoarei.

Partea II.

Cap IV.

Despre îngăduința de zidire și despre purcederea autorităților (mai marilor) în privința aceasta.

§. 27. La ori-ce zidire din nou în lăuntrul comunei, la ori-ce adaugere (mărire) a zidurilor vechi, precum și la astfel de schimbări însemnate, prin care e atinsă construcția clădirii și siguranța ei contra focului sau interesele vecinului, — e neapărată de lipsă învoirea autorităților.

§. 28. Pentru dobîndirea îngăduinței de lipsă la zidire, e a se da la primăria comunală rugare în scris ori cu gînd amîndouă felurile au s'e fie descrise (în scrisoare), sau date la protocol (cînd înștiințezi cu vorba), măsura zidirii pînăuite, ferestrele și ușile la locuință, precum și calitatea (felul) materialului ce se va întrebuința la zidire, mai departe a se descrie după putință punctuos într'o schiță (desemn) simplă, cum va fi clădirea așezată.

Dacă cineva vrea s'e zidească o casă de locuit sau prăvălie care s'e fie mai mare ca de două odăi, o cugă și o cămară, trebuie s'e alătore la rugarea pentru îngăduință, planul de zidire în două exemplare.

Pe schiță desemnul fundamentului, a feței casei, și a lungimii și lățimii, au s'e fie desemnate în măsură de 1:100 (adecă a suta parte de mare de cum va fi în adevăr).

La caz de dobîndire a îngăduinței, eventualele schimbări de lipsă de mai tîrziu, sînt a s'e însemna pe planuri și un exemplar (de plan) rîmîne în păstrare la autorități, ear celalalt, provîzut cu clausula (hotărîrea) de îngăduință, s'e dă partiei (celui ce a cerut'o).

§. 29. Primăria comunală înaintează rugărilor încurse ori date la protocol și provîzute cu cele de lipsă potrivit prescrișelor paragrafului de mai nainte, la oficiul protopretorial (fisolgăbirăesc) ca la instanță I pentru zidire. Protopretorul apoi, pe temeiul rugării, ese la fața locului și chemînd și pe vecinii pe care îi privește, cercetează planul zidirii a cărei îngăduință s'a cerut. Cu acest privilegiu luînd în socotînță interesele ori pretenșiunile (cererile) vecinilor, le împacă cît s'e poate pe cale pacinică, și atît aceasta cît și eventualele observări contrare și escepți-onări, luîndu-le la protocol, în timp de 3 zile dela încheierea cercetării, dă îngăduința de zidire ori o tăgăduște. Despre punerea terminului de cercetare (de eșire la fața locului) vecinii interesați au s'e fie încunoștiințați cu cel puțin 3 zile nainte zilei puse, și rugarea înaintată ori protocolul luat pentru rugare cu schița de zidire, are s'e fie și ea pusă cu trei zile mai nainte de cercetare, la primăria comunală spre vedere publică (unde adecă

cine dorește poate merge s'e o vadă și stu-dieze).

Pentru comunele mari și mici, instanța înțaiie în treburi de zidire esre protopretorul cercului, a doua vicișpanul comitatului, ear a treia comisia administrativă a comitatului.

(Va urma).

„Enciclopedia Română“.

A apărut fasc. III. Al acesteia mari publicațiuni a »Asociațiunii Transilvane« și cuprinde articolele Anorchia-Asanescii.

Fasciculul e redigat și tipărit cu aceeași îngrijire ca cele premergătoare și împodobit cu numeroase ilustrațiuni excelente: (Biserica Antim din București, Aquarii, Taurul Farnesean, Apollon, Aphrodite, Artemis, Seminarul român din Arad, Bis. Curtea de Argeș 2 tablouri, Ariadne). Dintre articolele mai însemnate amintim: Antim Ivireanul, Apa, Apafi, Arabia, Arad, (comit., orașul și diecesa), Arămăni de Dr. Gust. Weigand, Arderea mortilor, Argeș, Arion, Aron, Asachi, Asanescii etc. Abonamentele se fac la librăria W. Kraft în Sibiu, ear pentru România la C. Müller, București. Prețul fl. 1. — pentru fascicol, fl. 10. — pentru tom (pentru România 2 lei 50 b. resp. 25 lei). (Abonamente cu preț redus nu se mai primesc.) Fasciculele se trimit fără excepțiune numai la acei abonați. cari au achitat prețul lor anticipativ.

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Lui Rigă. Ce mai fac? Ce s'e fac, frate, m'e țin de cap, adecă de masele, și noaptea visez, Doamne ferește, tot mîndre știrbe sau colțate. Apere-te Dzeu și pe tine de ele, bunul meu amic. Scriuți-am acest răvaș în Vai de ei care au durere de masele!.. au-au!

Loterie... M., M^I., M^{II}., C. — Te-a dobândit M...

Eremitului în Hynye... Scrie, scrie, s'e primește!

„Ah, e grozav! Sentimentul acesta m'e stăpînește atît de tare, că în flagările lui o s'e m'i-se ardă biata inimă de n'o s'e se aleagă de dînsa decît scrum. Și ea m'e lasă așa de îndelung s'e sufer, s'e mor și s'e învîiu între speranță și desperare. Am început s'e fiu curat persecutat de chipul ei luminos. Sînt opt luni de cînd am avut o zi fericită, putînd sta cu ea de vorbă în salonul unui otel, ba chiar la fereastră, privind în stradă, cu ea alătura. N'am mai umblat de-atunci pe-acolo. Mai deundă m'am dus ear' din întîmplare cu un amic ce avea »chef“. Eram și eu voios. Din data păsirii în același salon, parcă un nor m'i-s'a așezat pe ochi, pe creeri, pe inimă. Veselia m'i-s'a stîns ca luată cu mîna. Masa, scaunele, fereastră, padimentul, toate-toate m'i-o reamînteau, parcă m'i vorbiau de ea, pîrea că o vîd chiar luncînd încet pe dinaintea mea. Imi venea, că sînt bîșe. Și de-atînci umbra ei nu m'i-se mai desface din suflet. Strada prin care a trecut vreo-odată, casa unde am vînt-o vreo-odată intrînd, toate parcă m'e privesc mișcate de mîla mea și întrebîndu-m'e: unde e acum și de ce nu mai vine?... Ah, e grozav. Imi vine s'e părăsesc orașul...“

FEL DE FEL

Pușcături cu dinamită în — fundul Dunării! Nainte ca 14 ani lîngă Mohaciu s'a scufundat în Dunăre o corabie foarte mare de bucate, și deatunci pînă azi alte corăbii s'e tot împedecau de trupul ei urias. Ministrul a rînduit acum spargerea, desfacerea acelei corăbii. Nu de de mult s'au apucat de lucru. Un căpitan ce conduce lucrările, în patru rînduri a pus lîngă ea cîte 10 kilograme de dinamită și le-a aprins cu electricitate, dar' trupul greu al corăbiei s'e vede că sa înglodat și înțepenit așa tare în 10 ani, că cele 40 kilograme de dinamită n'au putut s'e miște nici o bucățică a ei! Au astfel năcz mare cei ce s'au pus s'e strice corabia, dar' bucurie și mai mare — pescarii! După împușcături cu dinamită, pescarii au prins pești de 20—30 kilo, pe cari dinamita i-a omorît ori amețit. Un pește urias, care a fost prețuit ca fiind de cel puțin 120 kilo, au trebuit se-l sloboadă ear' în apă, pentru-că era numai amețit și cu o singură batere din coadă, arunca valuri peste lîntrea lor de-o acoperea cu ele, dar' și de altfel nu-l ținea lîntrea. Acum năcazul pescarilor!

O drăguță doamnă brunetă — că doară brunetele-s »drăguțe« și »feș«, eșise ieri pe stradă îmbrăcată în haină verde, ca un papagal.

Un domn burțacios trecînd pe lîngă ea, observa soțului cu care se plimba:

— Ce verdeată!

— Da! strigă soțul, un tînăr obraznic, așa că chiar și »drăguța« s'e audă... și e așa de plăcut s'e zaci pe verdeată!

POSTA REDACȚIEI.

Doamnei A. M. în S. Eroarea s'a găsit. E în regulă. S'e va ținea seamă de schimbările dorite.

Dlui M. T. M. în Kôlnik. Cererea Ți-s'e împlinește. Ți s'a fost oprit că nu era însemnat că ai cerut trimiteră. Regretăm a nu-ți mai putea trimite numărul 8, căci nu-l mai avem. Trimite cînd poți.

Dlui G. O. în Viena. Vi s'a fost oprit, nefiind renîit abonamentul. S'e urmează trimiterea.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

Sz. 3270—1896.

(198) 1—1

tkv.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirrét tétetik, hogy Ivaşcu György abrudbányai lakos végrehajtónak Fodor János és neje Czécş Mariska abrudb. lakosok végrehajtást szenvedő elleni 40 frt 48 kr. tőke 12 frt. 73 kr. költségek és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. jbiróság területéhez tartozó Abrudbánya község 197 és 361 sz. tjkvben foglalt A†1. 2 rendszám 403, 908/2 hrsz alatti ingatlanok és tartozékai az abrudbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen 1897. évi május hó 15. napján d. e. 10 órakor 200 frt 200 frt kikiáltási ár 10%-ának kész vagy a 42 §-ban felvett árfolyammal számított s az 1881. évi novbr. 1-én 3333 M. sz. a kibocsátott rendelet értelmében ovadékképes értékpapirban bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alol is elfognak adatni.

Abrudbányán, kir. telekkönyvi hatóság 1896. évi deczamber hó 24-én.

(P. H.) Puscariu s. k.,
kir. jbiró.

Sz. 3465—1896.

(199) 1—1

tkv.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirrét tétetik hogy Ivaşcu György végrehajtónak Dr. Pop Lőrincz ügygondnok által képv. Almasán Ferencz hagyatéka végrehajtást szenvedő ellen 4 frt 01 kr. tőke, 9 frt 60 kr. költség és járuléka behajtása végett az abrudbányai királyi járásbiróság területéhez tartozó Verespatak község 407 számú telekjegyzőkönyvben foglalt A†1 rendszám 804/1, 804/2 és 805 hrsz. ingatlanokból Almasán Ferencz egy harmadrészére és tartozékai az abrudbányai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hivatalban Verespatak község házában megtartandó nyilvános árverésen 1887. évi május hó 17 napján d. e. 10 órakor a 788 frt kikiáltási ár 10%-ának bánat pénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alol is elfognak adatni.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hivatal 1896 év deczember hó 1-én.

Dr. J. Gáb.,
kir. jbiró.

Concurs.

La subscrisul se primeşte un tinér pentru ocuparea numai decât a postului de **adjunct notarial** în mod definitiv.

Cu postul este împreunat un **salár lunar de 15 fl. v. a.** plătiţi ulterior, **costul şi cuartirul**, fără **vestmintele** de pat şi spălare, şi **venitele pentru inventare**.

Respectivul, fiind **cualificat**, poate spera să i-se licuideze încă şi un **honorar de 220 fl. v. a. la an, ca substitut de matriculant**, aşadar total 400 fl. la an, când însă **costul şi cuartirul** i-se vor detrage.

Postul se poate ocupa numai decât.

Bozeş (p. u. *Algyógy*), 8 Martie 1897.

Candin Cristea,
notar cercual.

(194) 2—2

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ŞI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

(196) 1—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă **împrumuturi** cu interese de **8%**;
- 2) primește **depuneri**, dela particulari cu **5** și cu **5¹/₂**, ear' dela corporațiuni culturale cu **6%**;
- 3) cumpără și vinde **realități**;
- 4) cumpără și vinde **mărfuri și produse**;
- 5) arîndează și exarîndează **realități**;
- 6) cumpără și vinde **efecte publice**;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 15 Martie 1897.

Direcțiunea.

„MINERVA“ institut tipografic în Orăștie.

Un taur de prăsilă

în vîrstă de doi ani, în condițiuni bune, de rasă curată „**Siementhal**“, se află de **vînzare la Dr. Ioan Mihu în Vinerea**, unde ori și când poate fi luat în privire.

(197) 1—1

„ARDELEANA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 26—1897
Plen.

(191) 3—3

Pentru ocuparea **postului de prim-comptabil** la institutul nostru, prin aceasta se escrie

CONCURS:

Beneficiile împreunate cu acest post sînt:

1. Salár fundamental de 900 fl.; care tot la trei ani se urcă cu 50 fl.
2. Tantiemă (în present circa 220 fl.)
3. Drept de pensiuene, conform regulamentului special.

Doritorii a ocupa acest post sînt poștiți a înainta cererile lor la adresa Direcțiunii institutului până la 15 Aprilie 1897 st. n și a documenta cualificarea lor teoretică și practică pentru acest post.

Din ședința Direcțiunii, ținută la 23 Faur 1897

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director executiv.

AVIS

pentru cumpărătorii de pește!

Subsemnatul am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că poșed în magazinele mele din **Orăștie** (Szászváros) și **Braşov**, toate felurile de **pescărie sărată** și **proaspătă**, precum **Crap** (Seran) de diferite mărimi și greutateți; **Morun**, **Somn** (fără cap și fără oase), **Platică** (Veneriga) diferite mărimi, **Lacherda** (Lapardon), **lore negre de România**, moi și tescuite, **lore roșii**, moi și tescuite, **Masline** mari și mici.

Vînzare en gros și en detail.

La cerere trimit și pachete prin poștă în toate părțile, cu prețurile cele mai eftine.

Atît calitatea înăfurilor mele cât și prețurile ei, concurează cu ori-și-ce neguțator de brânşa aceasta.

La comande rog a se adresa subsemnatului,

cu stimă

Vasile N. Bidu,

(190) 3—4 în Orăștie (Szászváros) și Braşov.

„FAGETANA“,

INSTITUT DE CREDIT ŞI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acoardă după **depuneri spre fructificare** de ori-ce sumă**6% interese**

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin poștă.

(184) 2—12

Direcțiunea.

AVIS.

Am onoare a aduce la cunoștința stimatului public, că am cumpărat prin licitațiune *massa concursuală din prăvălia dlui F. Beer*, și că pun acum în vînzare această marfă **cu 50% sub prețul dela fabrică**, în localul meu de prăvălie în *Strada Școalei, Nro 12*.

Totodată am onoare a recomanda bogatul meu **deposit de stofe** aduse din patrie și din străinătate, pentru *sesonul de primăvară*, — precum și **oroitoria mea** arangiată potrivit cu cerințele moderne, pentru pregătirea de *vestminte bărbătești și de copti*.

Rog pentru spriginire binevoitoare,

Orăștie, Martie 1897.

(195) 2—3

cu toată stima

Simion Corvin și Fiiu.

Țesătorie de casă!

Subscrisul aduc la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie o **țesătorie de casă**,

sub conducerea unui măiestru specialist în ale țesutului. Țesătoria e provăzută cu mai multe **rezboae de mână și mașini**, și pregătește tot soiul de *țesături de casă*, precum: perdele, pânzături, de tot felul, *ștergare* etc. lucrate din materialul cel mai bun, solid și ieftin.

La dorință primesc a *țese ori-ce fel de țesătură din materialul de țesut dat de însuși comandatorul*, pe lângă prețuri convenabile, și după mustre.

În sfîrșit recomand *prăvălia mea* bine asortată cu **stofe de haine pentru dame și bărbați**; **albituri** și pânzării de albituri, apoi articli de modă: *pălării* de dame și domni, *umbrele*, *ghete* etc.

(158) 6—6

F. F. Widmann,

comerciant, Orăștie (Szászváros).

Beuturi curate!

Subscrisul îmi iau voe a atrage luarea aminte a onoratului public asupra *depositului meu de beuturi*, și anume:

Vin, *vechiu și nou*, de cea mai bună calitate, producție din viile din jur, absolut nefalsificat! precum și

Rachiu, curat de prune, de calitate aleasă!

Prețuri moderate!

Orăștie, Februarie 1897.

(159) 5—6

Ioan Andreescu.

Pentru tipar responsabil Petru P. Barițiu.